

طبقه علاطف به روی آنها کشیده در محراب میکندارند و از هر یک از اعضاء غربانی اتفاق کوچکی روی رانها قرار داده آتش میزند . همین که مشتمل شد خوده خوده شرابه بشعله های پریزند نا اینکه باهم سوخته شوند این کار که انعام کرفت احتماء و ماهی ذبح را برایان تعمده کاهنین آن را میان حضور تقدیم میکنند آنکه بصرف طعام مشغول و شوابیکه با آن مخطوط نموده اند . میانها مند و مراسم قرائی پاسروند و آواز خاتمه می باشد

ظلال و تطهیر - از میثت خدایان ظلور بعضی علامات خبر میدهند . رعد و برق و ظهور فوس فرج علایت شخص و پرواز کر کس غایبا نشانه رضاعت خدایانست وضع دوده حیوانات غربانی دده ، بزرگی جنگر و قلب و رنگ احتمای آنها تقدیرات را یگاهان میفهمند . گاهی توپت و قایع را در خواب بقصان الام میکنند

کاهن هایی کشیشه‌ها هب کوتی متواتند کرد زیرا مستقیما از خدایان کسب اطلاع میکنند و از اراده آنها و حوادث آئیه خبر میدهند ، این اشخاص در میان قوم مقام بزرگی دارند تفسیر خواب ها بفهمده آنها میباشد در جنگ تکی از سرداران در مسافرت های غریبانی غالبا داشتای سلطان هستند

بشت و دولخ - مفر ذوح سینه و مفر عنوان طب قب است ، هنگام مردن ، برآورده از میان دندانهای محض

پیروز میابد و نازم‌نیکه جسد دفن شده سرکردانست ولی
در این صحن هیتواده بدوسن و خویشان خود در خواب
با پیداری ظاهر و مغایرات را باز هالخلالع مهد
ملکه النوت اوواح را در سکونت خود حمل میکند
و پھر زمین که وادی ظلم است میورد . تمام اوواح
ناچارندار زودی که در آن وادی است عبور میکند هر
کدام که نیکو کار باشد به بیشت و هر کدام که کنام
کار است بدوزخ پیروز

سه جیزاعث میشود که انسان مرئک سکون میگردد
نادانی ، حماقت ، کفر . نزول بلاهی بزرگ بواسطه ایست
که بندگان در معاصی خوطه ور میشوند در این موقع زوپیر
آنرا با لاهی بزرگ کی گرفتار میکند مثلا تمام حیوانات
و کلی ایام قوم را بیمار مینماید با طیفانی ایجاد میکند
که هر چه ذبروح است هرچه هوند

بیت و مراسم دفن - انسان در حال اختصار جسمش
سبک میشود واز هیبات خبر میدهد - بازتر کل هر ساعت
مرگ خود به هنگفتگی اخواهند گذشت که بندست
آشبل کشته شوی .

وقیکه جزء احترام داشته باشد اورا ما اسلحه
اش میسوزانند و چنانچه بسیار محترم است خاکستر را
دفن میکنند و روی آن ضریحی بنامینمایند و هر کاه یکی
از عردهمان بزرگ عصر خویش باشد اطراف ضرب درخت

غرس میکنند . اگر شخصی در غربت بیورند استخوانهایش را جمع کرده بوطیش بیورند بروای میتواند قدری که نشانه او را داشته باشد لازم است ، اگر پنهانی مؤمن و مذهبی باشد بطوری که خدايان او را دوست بداردند جنازه ای را از فراد و پوسیدگی حفظ میکنند . جنازه های رکل و عکس را خدايان از عفوونت حفظ نمودندگی از ندایبری که خدايان برای حفظ جنازه مینمایند اینست که « امروز » و « نکتو » را که عذر و سفیر و سفیل است در پیش پیشتره بیرون قدراین ماده ضد عفوونی است و « کول و مشروب خدايان » میباشد

بسکی از پهلوانان بزرگ که در جنگ کشته هود مراسمه سوگواری او و فصل ایش تمام اهلی مملکت چندین روز مشغول سوگواری میشوند . مردم خوانهای در میان قوم و قبیله ای خواسته نموده و مردم بگردانند آنها جمع کردهند شیوه مینمایند ، اما رب و دوستان آن ملتوله خاسته و کل اسری ریخته خسجه و ماله میکنند در موقع سوزانیدن جنازه اش قرمانی های زیاد نموده و گاهی اسرای دشمن را در آن موقع سر بیورند مردم باحترام عزای او موی سر را میجند و روی جنازه بیرون نمایند برای ختم مراسمه سوگواری معتبر ترین اما رب میتواند ولیمه ای در خور استطاعت خویش بودند .

فصل دوم

اصناع جنگی

پهلوانان س محترم ترین طبقات پهلوان هستند . هنکام

جنت امیر لشکر و زمان ملیح عضو شورای دولتی می باشد اشراف مملکت باقی خار آنان مهمانی می دهند ، سخن پهلوانان و ملازمان آن ها اولا از خذائمه جنت و بعد از عایدات مزارعی است که از طرف مات پادشاه جنت هائی که با دشمنان مملکت نموده اند بعنوان تیول به آنها برگادر شده ، پهلوان امتیازات مدهی دارند از جمله داشتن اسب و اراده و اسلحه سنگین وزن و پر قیمت است راقده از ایه آن ها عجیب است که از درجه محترم است که از پهلوانان مرچه دوم قوز محسوب می شود و با آنها لائق می باشد . زیرا در جنت فیصله بزرگ دفاع - هائی که پهلوان ایله در موقع روپرو شدن با حریف بصل آورده بعده را نداشت او را می کشد تمام اسلحه وی را بقیمت می برد و هر گزمانی که اسلحه پهلوانان دستمن را بیشتر به خود دارد اتفاق افتادن زیاد نیست . کاهی پهلوانان بزرگ مستدرگاب انواع مواد سایش واقع میشوند و پس از مردن ادویه آنان در جنت هانهایان میگردند اسلحه آن ها به خودشان باید دفن شود و روی قبرشان ضریحی بنا گردد . در خذائمه جنت می تواند سهم خود را پیش از سهم افراد فشون قرار دهدند . در جشن ها و اسب دوانی ها و ساقه های دیگر اعطایی جواهر بعده آن ها است . یکی از اتفاقات پهلوان بزرگ اینست که

دوغیز کان مدارل خاتمه بگردن اسب او می بندند
 او کان حرب - در موقعه مهدن که لازم است
 میزان سپاه معاوم گردد شورای قشونی تشکیل می شود
 و دباست آن بعده سپه سالار کل قدرت که او
 نیز تصویب شورای قشونی اینقره را دارا گردیده
 و فتن که قصبه مطرح گردید اول علاوه و میزین
 قوم که خود یعنی از سران سپاه اند و خفتو شورای قشونی
 هستند بر حمامه مهاب و محاسن قضیه را هرج داده همچنان
 عقیده میکنند ، بعد سایرین عقبه خود را بیان نموده اند
 گویند عقیده ما این بود که سپه سالار کل قشون بجه مصالحت
 دارد . سپه سالار نیز بیان عقیده نموده قضیه را باتفاق را
 اکثربت خاتمه می دهد . در میان خوبه های سپاه مجلس
 ارکان حرب خوبه ای مخصوص بخود دارد و کاهی در
 خوبه سپه سالار با خوبه بزرگ قریب پهلوانان سپاه تشکیل
 می شود

تبیه الجیش - قمانی که جنگی پیش آید هر مردی
 که پدن سالم داشته باشد باید در سپاه داخل شود و هر کام
 نتواند حاضر شود باید یک سوار باشد اسب بجای خود
 گرفسته ، هر کس داخل سپاه بیشود اسلحه خود را که شمشیر
 و نیزه و تبر و کمان و تیر و گارز است همراه اوانسته این
 می که هر کس یک نوع سلاح دارد و نیز پهلوانان تمام
 انواع سلاح را دارا هستند و در استعمال آنها آزموده اند